

Organisation	Bemærkninger	Kommentar
		Forhøjelsen af efterlønsalderen sker med et halvt år ad gangen til 62 år fra 2019 og frem mod 2022. Som det fremgår af lovforslaget, får forhøjelsen af aldersgrænserne i pensionsbeskatningsloven kun virkning for ordninger, der oprettes efter den 1. april 2007. Det betyder, at der i princippet vil gå op til 44-45 år, før der for alle er overensstemmelse mellem aldersgrænserne i efterlønsreglerne og pensionsbeskatningsreglerne. Efter Beskæftigelsesministeriets regler skal der ved opgørelsen af fradraget i et medlems pensionsordninger i den periode, hvor der ikke er overensstemmelse mellem aldersgrænserne, tages højde for skattebegunstigede pensionsordninger, der udbetales mellem det fyldte 60. år og efterlønsalderen. Skulle man følge Finansrådets tankegang og kun lade eventuelle yderligere reguleringer af efterlønsalderen få virkning for ordninger, der oprettes efter, at opreguleringen er trådt i kraft, ville det betyde yderligere langvarige udskydelser af det tidspunkt, hvor der opnås overensstemmelse mellem aldersgrænserne i efterlønsreglerne og pensionsbeskatningsreglerne og en evig opretholdelse af de særlige regler, der skal sikre, at man ikke ved at hæve sin pensionsordning før efterlønsalderen kan nedbringe eller helt undgå fradraget.